

Uusi Tulevaisuus

Onko UAD-hallintomalli utopiaa?

Onko mahdollista luoda yhteiskunta, jossa ihmiset pitävät aidosti huolta ympäristöstään – ja jossa yritykset ja yhteiskunta pitävät hyvää huolta ihmisistä?

Onko mahdollista, että hallituksen tehtäviä hoitaa ryhmä ammattilaisia ilman puoluepoliittisia ongelmia?

Onko mahdollista, että jokainen meistä löytää oman intohimonsa ja tekee työtä, joka antaa muutakin kuin pelkän toimeentulon?

Voisimmeko olla vapaita, elämään tyytyväisiä, ilman ahneutta ja kulutushysteriaa?

Voisimmeko luoda Suomen, joka menestyy omalla polullaan?

Onko tällaisen yhteiskunnan ja hallintomallin rakentaminen ylipäättään mahdollista?

Jos joku olisi 1700-luvulla ehdottanut aikansa tyranneille ja kuninkaille demokratiaa, jossa kansa päättää asioistaan itse, hänet olisi todennäköisesti hirtetty saman tien. Ajatus olisi kuulostanut täysin järjettömältä.

Silti vuonna 1776 Yhdysvallat teki juuri tämän ja kylvi demokratian siemenen. Euroopan hoveissa pilkattiin uutta järjestelmää, mutta juuri demokratian tuoman vapauden ansiosta Yhdysvallat kasvoi mahtivaltioksi.

Jos 1950-luvulla joku olisi vaatinut työntekijöille palkallisia vuosilomia, sairauspoissaoloja, äitiys- ja isyyslomia, pekkaspäiviä, taukoja ja lomaltapaluurahoja, hänet olisi naurettu

suohon. Ajatusta olisivat vastustaneet mahdottomana poliitikot, työnantajat – ja jopa työntekijät itse. Silti kaikki tämä osoittautui täysin mahdolliseksi.

Myös tänä päivänä maapallomme tulevaisuus on kansan käsissä. Mihin johtavat jatkuva kulutushysteria, kiire, luonnon tuhoaminen, pakkokasvu, tuloerot, rahan valta, ahneus ja vallanhimo? Se, mitä Suomen kansa tekee nyt, on sille yhtä ratkaisevaa kuin Yhdysvaltojen ja koko maailman kohtalo oli vuonna 1776.

Suomessa vallitsi aikanaan vahva arvomaailma. Rehellisyys, ahkeruus ja toisista välittäminen auttoivat meidät sodan ja jälleenrakennuksen yli. Jossain vaiheessa lähdimme kuitenkin seuraamaan muita maita ja omaksuimme myös niiden epäterveitä arvoja.

Nyt on aika kääntyä vastavirtaan. On aika kulkea omaa tietä. On aika valjastaa Suomen hyväksi UAD-mallin arvoenergia – voima, joka ratkaisee ongelmat hyvyydellä eikä vastakkainasettelulla.

Elätkö sinä arvokasta elämää?

Pysähdy hetkeksi. **Elätkö arvokasta elämää – vai oletko vain pelinappula yhteiskunnan pelipöydällä?** Jos saisit elää arvokasta elämää, miltä se näyttäisi? Monille tämä kysymys on vaikea, sillä olemme niin syvällä nykyjärjestelmän harhassa, ettemme enää osaa edes hahmottaa, mitä arvokas elämä meille merkitsisi.

Suomen Kuvalehden pääkirjoituksessa *Pois politiikan ja tieteen poteroista* käsiteltiin filosofi Pekka Himasen työryhmän raporttia, jossa todetaan, että Suomessa on henkinen kestävyysvaje – jopa suurempi haaste kuin talouden tai hyvinvoinnin kestävyysvaje.

Monimutkaisessa, globalisoituneessa ja talousvetoisessa maailmassa vanhat mallit eivät enää riitä. Vasemmisto puolustaa saavutettuja rakenteita, oikeisto on yhtä kyvytön uudistumaan ja liberalismi on rappeutunut raha-ahneuden ideologiaksi. Suomella on ensimmäistä kertaa sodan jälkeen todellinen vaara ajautua taantuvaksi yhteiskunnaksi.

Raportin mukaan hyvinvointiyhteiskunta on päivitettävä, koska nykyinen malli ei enää toimi. Uudistus ei kuitenkaan etene, koska kaikki osapuolet puolustavat omia valtaintressejään. Vaihtoehdot ovat siis politikointi – tai yhdessä onnistuminen.

Uudistus edellyttäisi siirtymistä puutteiden paikkaamisesta hyvinvoinnin edistämiseen, jälkikäteisestä reagoinnista ennakointiin, ihmisten kohtelemista objekteina kohti ihmisiä subjekteina sekä kohti osallistavampaa yhteiskuntaa.

Arvokas elämä, luovuuden ja välittämisen arvojen varassa, on välttämätöntä itsekyyden ja sisäänpäin kääntymisen murtamiseksi.

Valitettavasti poliitikot eivät ymmärrä käsitettä *yhdessä onnistuminen ilman politikointia*. Politikointi on heidän ainoa toimintatapansa. Siksi arvokas elämä jää nykyjärjestelmässä haaveeksi.

Vain poistamalla arvokasta elämää estävät rakenteet – poliittinen systeemi ja huono arvoperusta – voi arvokas elämä nousta luonnollisesti kansan rinnasta.

Arvoenergia

UAD-yhteiskunta elää arvojensa asettamien rajojen sisällä. Se kehittyy vuosi vuodelta paremmaksi. Hyvä arvoenergia vetää puoleensa hyviä ihmisiä ja ideoita – ja siten vahvistaa itse itseään.

Ilmiö toimii myös toiseen suuntaan. Epärehellinen valtio tai yritys vetää puoleensa epärehellisiä ihmisiä ja ajautuu yhä huonompaan suuntaan. Arvoenergia on neutraali voima: ainoa muuttuja on arvojen laatu.

Siksi on ratkaisevan tärkeää tunnistaa oman maan arvoenergia. Vetääkö se puoleensa rauhaa, vapautta ja hyvinvointia – vai ahneutta, riistoa ja vallan keskittämistä?

Kansan arvomaailma määrittää enemmän kuin mikään muu tekijä sen, mihin suuntaan Suomi on menossa.

Voidaksemme muuttaa suuntaa meidän on alustettava järjestelmä uudelleen – kuten viallinen tietokone. Uutta arvomaailmaa ei voi rakentaa vanhan päälle.

Maailma tasapainoilee juuri nyt veitsen terällä. Se, mihin suuntaan kallistumme, ratkaisee meidän kaikkien kohtalon. Ellemme pysty muuttamaan suuntaa nyt, muutaman vuoden kuluttua voi olla jo liian myöhäistä. Ahneuden ja pahuuden kasvu, velkaantuminen, itsekkyyys, valtavat pakolaisvirrat, syvä lama, kyber-, atomi- ja biologinen terrorismi, epidemiat sekä pankkien kaatuminen voivat sysätä meidät kuolonkierteeseen. Koska maailma on poliittisten ja uskonnollisten jännitteiden vuoksi äärimmäisen rikkonainen, emme enää kykene väistämään meitä uhkaavia vaaroja.

Maapallo on kuin keitinvedessä kelluva sammakko, joka ei huomaa (median aivopesun takia) veden vähittäistä kuumenemista. Vuosi vuodelta muutamme ahneemmiksi, hyväksymme yhä vakavampia rikoksia emmekä välitä enää mistään muusta kuin materiasta. Pahuus kasvaa salakavalasti. **Jonain päivänä tämä pahuuden liemi kiehahtaa – ja me sen mukana.**

Jos voisimme aloittaa alusta...

Jos rakentaisimme Suomen yhteiskunnan tyhjältä pöydältä, tekisimmekö siitä nykyisen kaltaisen?

Jos vastaat kyllä, voit heittää tämän e-kirjan virtuaaliseen takkaan. Jos vastaat ei, UAD-malli on varteenotettava vaihtoehto aidosti hyvinvoivan ja kestävän yhteiskunnan luomiseksi.

Emmekö ole velkaa tuleville sukupolville sen, että ainakin yritämme pelastaa Suomen? Kosmeettiset muutokset eivät enää riitä. Jokaisen sukupolven velvollisuus on jättää maailma hieman paremmaksi kuin millaisena se saatiin.

Kaikki hyötyvät

UAD-malli ei poista ongelmia taianomaisesti, mutta se on suuri askel oikeaan ja terveempään suuntaan. Sen toteuttaminen vie aikaa – aivan kuten ongelmien kasaantuminenkin on vienyt. Tarkoitus ei ole, että meistä tulisi pyhimyksiä, vaan että jokainen meistä tekee parhaansa itsensä, perheensä, Suomen ja koko maapallon hyväksi. Olemme erehtyväisiä, ja se meille sallittakoon. Emme kuitenkaan voi enää käyttää erehtyväisyyttämme tekosyynä jatkuvalle massiiviselle tuhon kierteelle.

Luulemme virheellisesti, että maapallo on luonnonsuojelun ansiosta menossa parempaan suuntaan. Todellisuudessa nykyisen elintason takaaminen kaikille maapallon asukkaille edellyttäisi kuuden maapallon luonnonvaroja. Olemme kulkemassa äärimmäisen hataralla tiellä.

Pekka Himasen raportin mukaan **uudistus on tehtävä siten, että kaikki kokevat hyötyvänsä kokonaisuudesta**. UAD-malli tekee juuri tämän: se palkitsee kaikki kansalaiset monella tasolla – ei vain yrityksiä tai valtiovaltaa. Kyse on yhteisestä hyvästä. Koska suurin muutos tapahtuu ihmisten mielissä, sen vaikutukset voivat näkyä nopeasti myös arjen tasolla.

Millaisia olisimme, jos eläisimme vapaina ja tekisimme työtä sekä asioita, jotka ovat meille merkityksellisiä ja tuottavat syvää tyydytystä – eivät vain rahaa? Millaisia olisimme yhteiskunnassa, joka tukee riskinottoa, uuden oppimista sekä omien kykyjen löytämistä ja kehittämistä niin harrastuksissa kuin työuralla?

Millaisia olisimme ilman jatkuvaa kilpailua ja riistokapitalismia?

Millaisia olisimme maassa, jossa onnea ei mitata materiaalilla, vaan jossa arvot ohjaavat kansalaisten, yritysten ja hallinnon päätöksiä?

Maassa, jossa kohtuus, toisen auttaminen, oman osuutensa tekeminen, rehellisyys ja ahkeruus ovat arvossa – ja jossa hyvää itsetuntoa ja itsevarmuutta vaalitaan?

Olisimme varmasti parempia, onnellisempia ja myös materiaalisesti kestävämmällä pohjalla eläviä niin yksilöinä kuin koko kansakuntana.

Todellinen vallankumous ei tapahdu barrikadeilla, vaan ihmisten mielissä. Vain silloin, kun jokainen meistä kokee oman sisäisen vallankumouksensa, muutos voi olla pysyvä. Meillä kansalaisilla on voima ja valta. Internet on antanut meille ennennäkemättömän työkalun vaikuttaa. Nyt kaikki on kiinni enää tahdosta ja viitsimisestä.

Kun joskus vuosien kuluttua uusi hallintomalli on yleistynyt maailmalla, katsomme taaksepäin ja ihmettelemme, miksi emme ymmärtäneet muuttaa poliittista mallia aikaisemmin. Poliittisen demokratian viimeiset vuosikymmenet tulevat silloin näyttämään yhtä järjettömiltä kuin keskiaika, jolloin kuninkaat ja tyrannit riistivät kansaa.

Uuden luominen

Tasavallan presidentti **Sauli Niinistö** sanoi uudenvuodenpuheessaan 1.1.2014:

"Me emme pikkutulessa taivu, emmekä kovassakaan viimassa taitu. Suomella on tässä muuttuvassakin maailmassa selvät vahvuutensa. Perustuksemme on vankka – hyvin koulutettu kansa, joka luottaa demokratiaan, oikeusvaltioon ja tasa-arvoon. Yhteiskuntamme ei ole särötön, mutta se on yhä kestävää tekoa.

Edessämme on nyt havahtumisen hetki. Meidän on katsottava rohkeasti eteenpäin. On tehtävä päätöksiä. On luotava uutta, mutta myös uskallettava purkaa vanhaa – jopa sellaista, jota on pidetty pysyvänä. Luotamme yhä toisiimme ja itseemme. Juuri tämän luottamuksen varassa voimme tavoitella uutta.

Suomi on aina pärjännyt paineessa. Voimat on koottu ja suunnattu eteenpäin. Suomi tarvitsee jokaista täällä syntynyttä ja tänne muuttanutta. Jokaisella on annettavaa."

Yhdyn presidentti Niinistön sanoihin. Olemme aina olleet sisukas kansa silloin, kun joudumme selkä seinää vasten. Valitettavasti tuo seinä on taas tulossa nopeasti vastaan, ja nyt on aika kaivaa sisu esiin. Voisiko Suomi olla se pieni järjen, kohtuuden ja hyvien arvojen tyysija, joka näyttäisi esimerkkiä koko maailmalle?

Toivottavasti sisua vielä löytyy, eikä se ole kokonaan vaipunut median aivopesun alle, koska nyt on talkoiden aika sanan varsinaisessa merkityksessä. On aika koko kansan kääriä hihat ja laittaa Suomi kuntoon. Se ei tule olemaan helppoa, mutta se on taatusti vaivan arvoista. UAD-mallin lanseerausta ei pidä tehdä hissun kissun varovasti, vaan rohkeasti ja määrätietoisesti – järki mukana. Sitä ei saa jättää toimikuntien pöytälaatikoihin tomuttumaan.

Edessämme on jälleen havahtumisen hetki. On katsottava eteenpäin, tai ehkä mieluummin sisäänpäin, missä meidän vihollinen itse asiassa lymyää. On tehtävä radikaaleja päätöksiä. On luotava uutta ja purettava vanhaa – ei kansalaisten etuja, joihin Niinistö viittaa, vaan poliittinen järjestelmä, joka estää uusien tuulien toteutumisen.

Eikö tämä pitäisi vihdoin olla selvää kaikille, että meidän päättäjät eivät koskaa tule lunastamaan kaikkia niitä lukemattomia lupauksia uusista uljaista teoista, joita vaalien alla hoetaan.

Nyt on aika uskaltaa. Nyt on aika ottaa itseämme yksilöinä ja yhteisöinä niskasta kiinni ja aloittaa uuden luominen. Meillä on siihen vihdoin työkalu: **Uusi Arvopohjainen Demokratia**.

Kolme kysymystä pohdittavaksi:

1. Eivätkö lähes kaikki Suomen ongelmat ole poliittisia?
2. Eivätkö meidän ongelmat johdu huonoista arvoista?
3. Miksi Suomen valtamedia tukee Suomen tuhoa?

Ville Virtanen, oppisopimuskokki, lukitsee pyöränsä vanhasta tottumuksesta hotellin seinustalle, mutta hymähtää itsekseen – enää siihen ei olisi tarvetta. Hän pysähtyy hotellin keittiön ovelle ja antaa katseensa kiertää tilassa, jossa ryhmä ihmisiä tekee työtään iloisesti ja innokkaasti, kukin omalla paikallaan.

Ville tietää, että kaikki nuo ihmiset tekivät aiemmin työtä, joka ei ollut lähellä heidän sydäntään. Uuden, täysin erilaisen koulutusjärjestelmän ansiosta yhä useampi on löytänyt oman intohimonsa. Tämä on synnyttänyt koko maahan todellisen hyvinvoinnin ja menestyksen aikakauden.

Ville on erittäin optimistinen sekä oman että Suomen tulevaisuuden suhteen. Kun poliittiset ideologiat, suuret egot ja rahan valta eivät enää sekoita hallinnon työtä, jokaisen kansalaisen hyvinvointi ja menestys eivät ole vain mahdollisia – ne ovat arkea.

”Voimakkaampi kuin kaikkien maailman poliitikkojen voima on idea, jonka aika on tullut.”

Jos ei Uusi Arvopohjainen Demokratia, niin mikä sitten?

Arvovallankumous etsii tekijöitä!

Timo Ylä-Soininmäki

UAD-malli.org